

Posudek vedoucí práce

Miroslav Egrová, *Sloučení Národního muzea a Náprstkova muzea jako příklad vztahů kulturních institucí a zemských úřadů za první republiky*, Praha 2020, 62 s.

Miroslava Egrová zvolila pro svou bakalářskou práci téma z dějin Národního muzea, a sice poněkud netradiční pohled na dlouhodobý a nesnadný proces připojování Národního muzea s Náprstkovým muzeem. Stanovené téma se jí podařilo naplnit a podařilo se jí tak přispět k poznání další dosud nepřiliš jasně kapitoly z dějin našich paměťových institucí.

Pro poznání zvolené problematiky musela podniknout poměrně náročnou pramennou rešerši. Vynaložená snaha však byla korunována úspěchem a všechny důležité fáze, jimiž vzájemný vztah obou institucí během první poloviny 20. století prošel, se podařilo pramenně podchytit. Poměrně zřetelně se tak rýsuje mnohvrstevnatý a složitý problém soužití tradičních muzeí vlastněných původně soukromými společnostmi, úřadů zemské správy a také československého státu.

Zvolenému tématu je věnována až poslední část práce, této kapitole předchází několik dalších částí. Úvod, v němž oceňuji zevrubné pojednání o použitých pramenech, a také dvě rozsáhlé kapitoly pojednávající o počátcích obou muzeí. Především pojednání o počátcích Národního muzea je poměrně obsáhlé a v práci působí až poněkud disproporčně, naopak pojednání o Náprstkově muzeu je stručnější a také o to záslužnější, že tento ústav zatím své dějiny zpracovány nemá.

Autorka dobře pochopila systém fungování obou muzeí vůči svým zřizovatelkám, nejprve soukromým spolkům a později vůči zemi České, resp. Československu, a podařilo se jí i na relativně malé ploše popsat obtíže (finanční, administrativní, věcné), které z těchto vztahů pocházely.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku výborně.

V Praze 3. 9. 2020

PhDr. Klára Woitschová, Ph.D.